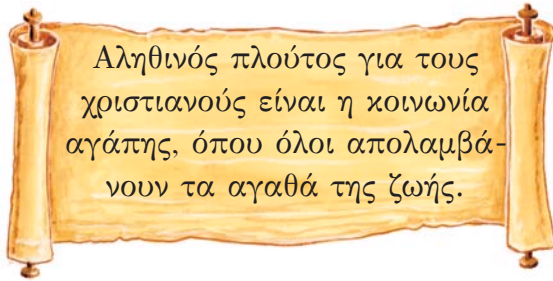

1.6 Αγώνας να μοιραζόμαστε τα αγαθά μας με τους άλλους

Η ιστορία του ανόητου πλούσιου

Ο Χριστός, θέλοντας να διδάξει την αλήθεια για τον πλούτο, παρουσίασε με μια παραβολή την ιστορία ενός πολύ πλούσιου ανθρώπου. Τα χωράφια του είχαν δώσει τόσους καρπούς, ώστε, εάν τους πουλούσε, θα αποκτούσε ακόμη περισσότερα χρήματα. Ο πλούσιος όμως, μέσα στη χαρά του, ξέχασε κάτι σημαντικό. Ότι η πλούσια **σοδειά** που του έδωσαν τα χωράφια του, σήμαινε βέβαια περισσότερα χρήματα, δεν σήμαινε όμως κι ευτυχία.

Μεθυσμένος από χαρά, άφησε πίσω του κάθε ενοχλητική γι' αυτόν σκέψη. Αν και υπήρχαν άνθρωποι στην περιοχή του που είχαν ανάγκη από βοήθεια, εκείνος άρχισε να σκέπτεται πώς θα τακτοποιήσει καλύτερα την περιουσία του. Όσο, όμως, αφιέρωνε χρόνο σ' αυτές τις σκέψεις, τόσο περισσότερο τον κυρίευε η αγωνία. Οι αποθήκες τού φαίνονταν μικρές κι έπρεπε να βρει μεγαλύτερες. «Το βρήκα», σκέφτηκε. «Θα γκρεμίσω τις παλιές μου αποθήκες και θα χτίσω καινούργιες, μεγαλύτερες. Εκεί θα φυλάξω την περιουσία μου κι έτσι θα μπορέσω να γλεντήσω τη ζωή μου από τα κέρδη που θα βγάλω, χωρίς να έχω την ανάγκη κανενός».

Το ίδιο βράδυ, μέσα στη μεγάλη του χαρά, τον επισκέφθηκε ο Θεός. Όχι όμως για να τον παινέψει. «Ανόητε άνθρωπε», του είπε. «Το ξέρεις ότι αυτή τη νύχτα έφθασε η ώρα να πεθάνεις; Όλα αυτά που απέκτησες σε ποιον θα ανήκουν πλέον;».

Ο Χριστός εξηγεί το νόημα της ιστορίας

Η ιστορία αυτή είναι μια από τις παραβολές του Χριστού, ιστορίες δηλαδή, που βοηθούσαν όσους τον άκουγαν, να καταλαβαίνουν καλύτερα το κήρυγμά του. Στην ιστορία αυτή, ο Χριστός ήθελε να δείξει ότι, όταν ο άνθρωπος ασχολείται μόνο με τα **υλικά αγαθά**, εγκαταλείπει τον αγώνα και την προσπάθεια να γίνει καλύτερος, ξεχνώντας το συνάνθρωπό του και το Θεό. Έτσι, όταν φτάσει η ώρα να πεθάνει, φεύγει από τον κόσμο φτωχός, γιατί το αληθινό «χρυσάφι» βρίσκεται στην καρδιά του, μα εκείνος δεν το ανακάλυψε ποτέ.

- Α. Ο ανόητος πλούσιος γίνεται δούλος της περιουσίας του.
- Β. Για τους πρώτους χριστιανούς, αληθινός πλούτος ήταν η αγάπη, η ομοψυχία και η ενότητα.
- Γ. Σήμερα πρέπει να μιμούμαστε, όσο μπορούμε, τη ζωή των πρώτων χριστιανών.

Ο Κύριος θαύμασε κι ευλόγησε τη διάθεση μιας φτωχής και χήρας γυναίκας, που πρόσφερε με την καρδιά της τα τελευταία δύο λεπτά που της είχαν απομείνει (χειρόγραφο από την Ι.Μ. Ιβήρων, Αγ. Όρος).

Οι πρώτοι χριστιανοί είχαν όλα τα αγαθά τους κοινά

Οι πρώτοι χριστιανοί, κάνοντας πράξη τη διδασκαλία του Χριστού, ζούσαν μαζί και είχαν τα πάντα κοινά. Όταν πουλούσαν τα κτήματα ή τα υπάρχοντά τους, μοιράζονταν μεταξύ τους τα χρήματα, ανάλογα με τις ανάγκες που είχε ο καθένας. Με απλότητα, μαζεύονταν σε ένα σπίτι κι εκεί τελούσαν τις *Αγάπες*, δηλαδή προσεύχονταν, κοινωνούσαν κι έτρωγαν όλοι μαζί. Έτσι, είχαν μεταξύ τους αγάπη, **ομοψυχία** κι ενότητα, γιατί αυτό που τους απασχολούσε, δεν ήταν πώς θα γίνουν πλουσιότεροι, αλλά το πώς θα νιώθουν και θα ζουν μεταξύ τους σαν αδέρφια.

Προετοιμασία συσσιτίου σε γηροκομείο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η δική μας ευθύνη για δικαιοσύνη και παραδειγματική ζωή

Καθώς η αδικία εξακολουθεί και σήμερα να υπάρχει στον κόσμο, η Εκκλησία, μέσα από το φιλανθρωπικό της έργο, μας καλεί να παραδειγματιστούμε από τη ζωή των πρώτων χριστιανών. Όπως εκείνοι, έτσι κι εμείς μπορούμε να στερηθούμε κάποια από τα δικά μας αγαθά, πολλά ή λίγα δεν έχει σημασία και να αγωνιστούμε για την πιο δίκαιη μοιρασιά τους. Με τον τρόπο αυτό περιορίζουμε τον εγωισμό μας, γινόμαστε πιο ταπεινοί και δείχνουμε πραγματικό ενδιαφέρον για το διπλανό μας, χωρίς μάλιστα να σκεφτόμαστε τη θρησκεία ή το χρώμα του. Είναι αλήθεια! Όσο περισσότερο βοηθούμε τους συνανθρώπους μας, τόσο περισσότερο νιώ-

θουμε ότι μοιραζόμαστε μαζί τους την ελπίδα, την αισιοδοξία και τα όνειρά μας για το μέλλον. Έτσι, κάνουμε πράξη το κήρυγμα του Χριστού για την ενότητα των ανθρώπων.

Εργασίες

1. Οι πρώτοι χριστιανοί...«όταν πουλούσαν τα κτήματα ή τα υπάρχοντά τους, μοιράζονταν μεταξύ τους τα χρήματα ανάλογα με τις ανάγκες που είχε ο καθένας». Γίνεται το ίδιο και σήμερα; Αν όχι, με ποιους τρόπους φροντίζουμε όσους ανθρώπους έχουν ανάγκη; Συμβουλευόμαστε και το κείμενο του Μ. Βασιλείου από τα παραθέματα.

2. Επιλέγουμε το σωστό.

Ο πλούσιος της παραβολής του Χριστού στην πραγματικότητα ήταν...

α) μόνος, β) δυστυχισμένος, γ) ευτυχισμένος, δ) απελπισμένος

Το πρόβλημα του πλούσιου ήταν...

- α) πώς θα γίνει καλύτερος άνθρωπος
- β) πώς θα μοίραζε δίκαια τη σοδειά του στους φτωχούς
- γ) πώς θα αποθήκευε καλύτερα τη σοδειά του
- δ) πώς θα μοίραζε την περιουσία του στα παιδιά του

Ο Θεός ήρθε ξαφνικά για να τον πληροφορήσει ότι...

- α) θα πέθαινε
- β) θα τον ευλογούσε
- γ) θα του έστελνε κι άλλα χρήματα
- δ) όλα του τα σχέδια θα πραγματοποιούνταν

Οι πρώτοι χριστιανοί...

- α) έδιναν αρκετά συχνά ελεημοσύνη
- β) μοιράζονταν τα χρήματα μεταξύ τους
- γ) αποταμίευαν τα χρήματά τους και όσα περίσσευαν τα μοίραζαν

3. Συνδέουμε τα σωστά.

A. Εδώ βρίσκεται ο αληθινός πλούτος	1. Ευλογία
B. Αγάπες	2. Είναι χρέος όλων μας
Γ. Υλικά αγαθά	3. Είναι για όλους
Δ. Φιλανθρωπικό έργο	4. Χρήματα
E. Δεν είναι ο αληθινός πλούτος	5. Πρώτοι χριστιανοί
Στ. Ανόητος πλούσιος	6. Αποθήκες
	7. Καλοπέραση
	8. Καρδιά

Παραθέματα

★ Τα χρήματα που έχεις τώρα από πού προέρχονται; Εάν πεις ότι ήρθαν από μόνα τους, τότε δεν πιστεύεις ότι σου τα έστειλε ο Θεός και έτσι γίνεσαι άθεος. Εάν όμως παραδέχεσαι ότι προέρχονται από τον Θεό, τότε πες μας τον λόγο για τον οποίο τα απέκτησες. Μήπως διότι ο Θεός είναι άδικος και μοιράζει με άνισο τρόπο τα αγαθά στους ανθρώπους; Ή μήπως επειδή ο Θεός προνόησε να κερδίσεις το βραβείο ενός σωστού τρόπου ζωής μέσα από την καλή μοιρασιά των αγαθών που έχεις;... Να ξέρεις ότι το παραπανίσιο ψωμί που έχεις ανήκει στον άνθρωπο που πεινά. Το ρούχο που φυλάς σε ντουλάπες ανήκει σε αυτόν που δεν έχει τι να φορέσει. Τα παπούτσια που καταστρέφονται παρατημένα σε κάποια αποθήκη ανήκουν σε αυτόν που περπατά ξυπόλητος. Τα χρήματα που σου περισσεύουν ανήκουν σε αυτόν που τα χρειάζεται. Έτσι λοιπόν, όταν δεν βοηθάς αυτούς που έχουν ανάγκη, είναι σαν να τους αδικείς.

(Μ. Βασιλείου, Στο ρητό του κατά Λουκά Ευαγγελίου «Καθελώ μου τας αποθήκας», §7)

★ Ήσαν δε προσκαρτερούντες τη διδαχή των αποστόλων και τη κοινωνία και τη κλάσει του άρτου και ταις προσευχαίς... πάντες δε οι πιστεύοντες ήσαν επί το αυτό και είχον άπαντα κοινά, και τα κτήματα και τας υπάρξεις επίπρασκον και διεμέριζον αυτά πάσι καθότι αν τις χρείαν είχε.

(Πράξεις των Αποστόλων 2, 42-46)

Μετάφραση

Αυτοί όλοι ήταν αφοσιωμένοι στη διδασκαλία των αποστόλων και στη μεταξύ τους ενότητα, στην τέλεση της Θείας Ευχαριστίας και στις προσευχές... Κι όλοι οι πιστοί ζούσαν σε έναν τόπο και είχαν τα πάντα κοινά, πουλούσαν ακόμη και τα κτήματα και τα υπάρχοντά τους και μοιράζαν τα χρήματα σε όλους, ανάλογα με τις ανάγκες του καθενός.